

UDVARHELYI HIRADÓ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, fél évre 2 frt, negyed évre 1 forint.
Egy szám ára 8 kr. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak
egész évre 3 frt. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.

Felelős szerkesztő: **Cs. Szabó Kálmán.**

Szerkesztő
és laptulajdonos: **Becsek Aladár.**

Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. A bélyeg díj
külön minden beiktatásnál 30 kr. Nyilttér sora 25 kr.
A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D Fia könyvnyomda

Iparunk és a kiegyezés.

A kiegyezési javaslatok világánál vizsgálni akarjuk azt a kérdést, vajjon a magyar ipar tekintetében miben áll be majd változás, ha a kormány javaslatai törvényerőre emelkednek?

A malmok meg fogják érezni az őrlési forgalom megszüntetését. De ezek, nem az egész malomipar s a vidéki kisebb tőkével működő vállalatok, a melyek száma azonban igen nagy, nemhogy félnének a tervezett rendszabálytól, hanem már régen várják életbeléptetését és azt hiszik, hogy ezután diadalmasabban állhatják ki a versenyt nagyobb vállalatokkal. Ez szociális érdek is.

A cukoriparnál a kiviteli jutalmak megmaradnak és a törvényhozás számos apróbb intézkedéssel, például az exportra szánt csokoládé és cukros gyümölcsöz használt cukor adómentességével igyekszik ezeknek az iparágaknak kedvezőbb helyzetet teremteni. Milyen sikerrel, azt a jövő fogja megmutatni. A törvényhozás igénybe van véve évről-évre a cukoriparnak adandó kedvezésekkel. Olyan állapotokat, melyek közt a cukorunk a belföldön csak háromszor olyan drága mint külföldön, huzamosan fentartani alig lehet és pedig annál kevésbé, mert a gyárosok már is a belföldi fogyasztás apadásáról panaszkodnak.

A szesznel és sörnél czélba vett rendszabályok fiskális jellegűek és annyira bonyolultak, hogy külön tárgyalást igényelnek. Annyit azonban ki kell emelnünk, mert nagyon nevezetes, hogy a szociális szempontok már itt is előtérbe nyomulnak, a mennyiben a kisebb sörfőzők tetemesebb adóleengedésben részesülnek, mint a nagyok.

Tavaszi álom.

Lágy szellő suhanva csókoltá végig az ifju virágsereg illatos szirmait, szerelmes, édes dallal telt meg a zombókos kert rész s a bimbózó rózsa között egy kis pacsirta édes, mámorító dalra kezdett. A virágok lágyan ringatták fejüket, mintha reá akarnának dőlni a velők incselkedő játszi szellőre, mely tova siklik a pompázó növényzet felett. A kertekben már kinyílt az ibolya s a szél bódító illatát szétszórja a park részei között. Fenn az égen bárányfelhők uszkálnak gyors tempóba s bizonytalan alakokat rajzolnak a gyönyörűséges kék lapra. A nap maga köré gyűjt egy nehányat, mintha fátyolt szőne enyhe sugarai köré.

A fiatal leány hátra simította hamvasszőke haját s beledőlt az ibolya ágyba s lassan szívta magába a virág megrészegítő illatát. Tekintete végig szaladt a bársonyos fü zöld szinompáján s belebámult a nagy semmiségbe, mintha lelke oda akarná belerajzolni egy távoli képét, hogy lelki szeme ott lássa e virágtenger felett, bódító édes illatos légben. Hőfőhő ruhája alól piczinyke lába alig látszott ki s időnként játszva verődtek össze a zöld pázsint felett. Szüziestestének mámorító illata erősebb volt az ibolya, jázmin gyilkos illatánál s keblének lassu, egyforma pihégetése a csipkedisz alól is kilátszott. Megmozdult s ilyenkor úgy nézett ki, mint egy fejlődő vízi virág, mely ott uszkál a zöld színű virágtenger lassu csapkodása mellett a felszínen, lágyan ringatózva.

Szőke haja beomlott homlokába, keze lassan

Fölmerül az a legfontosabb kérdés, hogy a kiegyezési javaslatok a kis ipar érdekeit mennyiben érintik. Tudjuk azt, hogy ipari elmaradottságunk az, mi Ausztria fölényét ez idő szerint biztosítja s hogy ipari elmaradottságunk nem csak a nagy ipar, de épen a kis ipar terén legszembeötlőbb kérdés, vajjon a tulajdonképpeni kisipar mit nyer a kiegyezéssel. Régi vágya a külön vámterület, e javaslatokkal nem jött közelebb, sőt ellenkezőleg a szállításoknál sikerült ugyan a szabadkezet főtartanunk, a vasuti tarifával azonban lemondunk arról, hogy a belföldi termelés emelkedését olcsóbb szállítási díjakkal előmozdithassuk. Tehát inkább veszítünk, mint nyerünk. Éppen ezért nem lehet csodálni, ha azok táborában, a kiknek az ipar föllendülése szívében fekszik, ezután csak erősülni fog az izgatás a külön vámterület érdekében. Nem lehetetlen, hogy ez meg is valósul. Téved azonban, ki azt hiszi, hogy ezzel minden el lenne érve. A külön vámterület még nem jelenti az osztrák cikkek kizárását, hanem csak azt, hogy ez árukra jogunk lesz vámot vetni. Ha e vám nagy lesz, akkor osztrák részről nem marad el a visszatörítés.

Abban a nézetben vagyunk és sajnosan érezzük, hogy az ipar fejlesztésére irányuló fél-százados törekvések után, ma is rendkívüli szükségben vagyunk azoknak, a kik ezen a téren igazán kvalifikált munkát magukra vállalni és elvégezni képesek lennének. A tisztán bürokratikus tevékenység itt sem üdvözít. Ez nagy baj ma, de az marad akkor is, ha sikerül a külön vámterületet keresztülvinni. Az ellentétes érdekek harcában, a mely a vámtételeknek, az autonóm magyar vámtarifának megállapításánál

simitotta végig homlokát úgy, mintha félne, hogy elrepül az édes, szép és mámorító kép a levegő ür kék homályából, melybe lelke belerajzolta. Csak lassan-lassan bámulta azt az ideál alakot és reszketett a gondolattól is, hogy ha az alakot öltene, most... mindjárt... mi is lenne akkor?

A szellő ringatózva, halkan suhan végig a virágágy felett és ő csak nézte — nézte a langyos légben idegesen repkedő ideál arcot és nem mert megmozdulni; — hátha eltűnne előle akkor.

A patak csacsogva szaladt el a lábánál s tiszta habjai között piczike halak játszadoztak a nap sugarával, össze szaladtak, majd szétfutottak ismét s szájaikat lassan nyitogatták, mintha elnyelni akarnák azt a napsugárt, mely incselkedik velők. A méhek megindultak s ott repkednek a leány csodás, szép alakja körül, ő rajta megnyugosznak s mintha szüziestestétől megrészegedtek volna, lassu, tántorgó repüléssel szaladnak el a légtébe tovább... tovább...

A pacsirta ismét reákezd, mintha a természet költészetéhez írta egy nagy áriát, de a nőnek úgy tetszik e zsongó-bongó nyüzsgés között, mintha egy egész szinofoniát hallgatna végig, aztán meg úgy, mintha lágy akkordok csengenének egy troubadur kezében a hárfá mély hangján a szerelemről... s a szerelem titkos gyönyöréről.

E zsibbasztó légkörben, a virágok altató illata mellett, édes szerelmi dal között az ibolya virágágyba nem mozdul a nő. Kalapját lassan megigazítja s csak néz merőn a szürke légben ugráló ezer apró... apró kicsiny állatkára, a melyek mellett

ki fog fejlődni, hivatott képviselők nélkül az iparnak — s ettől főleg a kisipart féltjük — még jogosult érdekei is kockára lesznek téve. Az iparosok hoznak határozatokat az ipartörvény revíziója iránt, kérik a választási cenzus leszállítását, a III. osztályu kereseti adóra vonatkozó határozatok módosítását. Az illetékes körök ritkán mordják azt, hogy nincsen igazuk, sőt ígérrik, hogy majd ekkor, meg ekkor tenni is fognak valamit. Ez az idő azonban rendszerint nem akar elkövetkezni.

Kevésbe veszik a kisiparosokat, mert nincsen ki őket kellő súlylyal képviselné, a ki panaszaiknak esetről-esetre szószólója volna. Ők maguk pedig nincsenek úgy szervezkedve, hogy a mit akarnak, ki is vigyék. Alig van emberük a képviselőházban, a mi baj. Nekünk azonban angol iparos-szövetségek, a híres Trad-unions-ok jutnak eszünkbe, melyek megfelelő törvényhozási képviselő nélkül, de komoly és lelkiismeretes munkával oly súlyt gyakoroltak az angol iparos törvényhozás mentére, hogy azt saját érdekeinek megfelelően átfarmálták.

Ezek sikereinek és fáradozásainak történetét ajánljuk kisiparosaink vezetőinek figyelmébe. Eredményekhez juthatunk, ha sikerül nyomukba lépni.

Belföld.

Az esküdtsek életbeléptetése kedvező körülmények között halad előre az igazságügyminiszteriumban. Az előmunkálatok fordulópontját az esküdtképes polgárok összeírásának eredménye képezi.

Az összeírás tervét még Erdély Sándor igazságügyminiszter dolgozta ki s ugyanő indította meg a munkát is; az összeírás befejezése azonban őt már nem találta hivatalában. Amint értesülünk, az ered-

hátul a messziségben, elérhetlen távol látja lelki szeme azt a férfi képet, kiről szövi szüzi, ártatlan lelke boldogító álmait. Néz merőn és szóltanul, a szellő is megmozdul s elkergeti az apró, idegesen szökdelő állatkákat, hogy ő jobban láthassa azt a képet, melyet maga elé rajzolt. És egyszerre csak megreszket s visszaejti fejét. Édes remegés futja keresztül egész testét s feje kábultan esik az ibolyák harmatos fejére. Az a távoli alak egyszerre alakot öltött és ott állt előtte, remegve várva a biztató mozdulatot s ő reszketve lassan oda nyújtja kezét. Oh! mily édes érzés, a vér is erősebben forog, a szív majd kipattan a fűz alól és örömben szilaj, táncot kezd és ajkába harap szenvedélylyel, édes örömmel. Ott tartja kezét forró kezébe, aztán meghajtja az alak térdét és odalép ő melléje és térdel, mint a hogy a szent kép előtt szokás.

Érzi, hogy ki kellene magát szabadítani s szaladni előle, el az ismeretlenbe, hogy ne lássa égő arcát s ne hallja lázasan dobogó szíve apró ütését, de nem tud, láttára megbénultak tagjai, keze erőtlenn, ha az ő kezében érzi, a szerelem hatalma kinzón érezteti vele mindent szétromboló hatalmát. Most feleje hajol s nem tudja, hogy is történhetett, de átölelte s az ő karjai is lecsusztak az ifju fejére, onnan nyakára s magához ölelte titkos gyönyörrel. Mily fenséges érzés is ez! — Szív, szív felett, mindkettő lázas dobogása hallszik és egyszerre egy bűvös hatalom az ajkat is az ajkra vonzza. Érzi, hogy az ő megérintetlen ajkát keresi a másik és nem tudja elfordítani a fejét, és most! oh! menyői érzés, úgy találja, mintha berepült volna egyszerre szellem-

mény föltétlenül kedvező. Az eleve megnyilatkozott aggodalmak semmiképen sem nyertek igazolást. Maguk a közigazgatási hatóságok is szokatlan pontossággal jártak el földadatuk teljesítésében s az összeírás minden törvényszék területéről kellő időben megérkezett az igazságügyminiszteriumban. Kiderült, hogy a magyarul tudó esküdtképes polgárok még az u. n. nemzetiségi területen elegendő számmal vannak s Plósz Sándor igazságügyminiszter lefőbb 2—3 esetben lesz kénytelen élni a törvény azon fülhatalmazásával, hogy két törvényszék területét esküdtbírói tekintetben egyesítse; de ezekben az esetekben is csak az esküdtképes polgárok kiméltése lehet az egyetlen szempont, t. i. nehogy túlságosan terhelje az illetőket az esküdtbizottságok feladata.

Zavargó politikai okok sehol sem mutatkoznak, a magyar nyelv tudásáról pedig az összeírások igen kedvező képet nyújtanak. Eszerint tehát már meg lehet állapítani, hogy az esküdtbírói intézmény életbeléptetésének Magyarországon nincs többé semmi akadálya. Az összeírások legközelebb az egyes törvényszékek elnökei között osztatnak szét s kezdetét veszi a kiválasztás, mely tudvaleg a törvényhatóságok küldötteiből és bírákból alakított vegyes bizottságok feladata.

Az egész összeírás során egyedül az a hátrányos körülmény merült föl, hogy némely kisebb törvényszéknek nincsen megfelelő esküdtbírói tárgyaló terme. Ebben a tekintetben itt-ott szembetűnő hézagok vannak. Van olyan szűk tárgyaló terem is, hogy még az esküdtök sem férnek bele, nehogy a nyilvánosság számára maradjon hely. Az igazságügyminiszterium most ezt a nehézséget úgy küzdi le, hogy négy kiküldöttet utaztat az illető törvényszékek székelyeire, akik az akadályon alkalmas esküdtbírói tárgyaló termek kibérlésével törekcsenek segíteni.

Emlék az agyagfalvi réten.

Nemrég a székely bércek közül lelkes, hazafias felhívás hangzott szét a hazában. Adakozásra szólítja fel a nemzetet, hogy az ősi hagyományok által megszentelt agyagfalvi réten — a hol legutóbb 1848-ban a haza hívó szavára összegyűlt 60 ezer székely szívéből hangzott fel a történelmi jelszó: „Ha menni kell, menjünk mind” — méltó emléket állítsunk. Az adakozásra való felhívás első sorban

szárnyon az álmodott menyország csodás szépségei közé. Megcsókolta, hosszan, fullasztón, úgy, hogy lélegzetvétele is megakadt és többé nem volt ereje. Ott tartotta csókszomjas ajkát, mintha azt akarná, hogy a másik kiszíjja minden mézét, minden illatát. És elhalmozza csókjai ezorével és tagjaiba zsihadást érez s eszmélni is alig tud. Nem érzi körülötte a természet szívverését, semmit se hall, csak azt, hogy az a bódító szépségű álom kép fülébe sugja:

— Szeretlek . . . szeretlek . . . szeretlek!

És ő is odarejtí ajkát a férfi füléhez, mintha féltékeny volna, hogy elkapja a szellő azt, a mit mond és kifecsegi a többi virágoknak, úgy sugja lassan, alig hallhatón, elfuló hangon:

— Szeretlek! szeretlek én is! . . . szeretlek . . .

Aztán ismét érezi gyújtó csókját s többé nem tud semmit. Egyszerre eltűnt minden, úgy látta, hogy a férfi egyszerre egy sötét éjbe esett le.

Hirtelen megmozdult. Kezével végig simította homlokát s felült. Ő körülötte senki. A lepkék lassu ringással szállnak egyik virágról a másikra s az ijedt hangyák gyorsan szaladnak tőle el. A letaposott ibolyák mintha lelkeket most adnák ki, édes illattal töltik meg a levegőt. Szerinte néz és sehol senki. És most látja, hogy álmodott — nem tudja mennyit, de álmodott, a virág elbódította és úgy álmodta azt a nagyon szép álomot. Szőke haját hátrasimította, keze végig siklott homlokán. Nagy kék szemébe egyszerre két könyecsepp jelent meg, mint ragyogó két gyöngyszem, milyent a buvárok hoznak a tenger mélyéből és lassan leszaladnak a szép, tiszta arczon s elfulón felsóhajt:

— Álom volt . . . csak álom! édes álom!

Érezte a virág altató illatát s mielőtt ismét bágyadság vett volna rajta erőt, hirtelen felugrott s szaladt ki a kert bűvös köréből — félve tekintett vissza, valjon nem kíséri-e az álom tüneményes alakja, de sehol semmi. A légtérben ugyanaz a pacsirta lágý éneke hallszik s a virágok csak úgy mozgatják fejüket a szellő érintésére s a patak is csak csacsog s vigan szökdél tova a mohos kövek felett s tiszta felületén a tavaszi napsugár enyelgve játszik . . .

Adams.

minket, székely utódokat keres meg, kik akár ott-hon, akár idegenben élünk, a szülőföld és fajszereket rajongásával csüngünk a szép székelyföld drága emlékein és ősi hagyományain. Ezek közt van az agyagfalvi rét is, a székely nép Rákosmezeje. A felleggyűjtő Hargita közelében koszorus hegyek, virágos halmok között elterülő szép tér, mint egy szent templom áll — üresen, oltár nélkül . . . Ezt a szent oltárt kell felemelnünk, hogy annak fölkezt kövén áldozunk s örök tüzet kegyelettel ápoljuk az idők végtelenségéig.

„Ha menni kell, menjünk mind!” kiáltottak föl ebben a templomban apáink, kik a sok keserű csapástól meg nem törve, bizalommal készültek a véres napokra.

Ennek a szilárd önbizalomnak lelke kiált föl a hálás utódok, édes mindnyájunk szívéből: a székely emlék megalkotása hazafias kötelesség, fogjunk kezét „mind!” A hazafias elem minden népnek a mozgató ereje. Minket székelyeket a nemzeti ideálok kultusza tartott meg a multban. Ez képezi jövőnk biztosítékát is. A székely emlék megalkotása is hazafias érzelmeinkből fakadt kötelesség: hála az ősök iránt, lelkesítő példa az utódok számára.

A nyílt, egyenes, szókimondó székely nép becsülete követeli tehát, hogy az emlék egész szépségében megvalósuljon.

Habár reméljük, hogy szavunk elhat az ország minden részébe — hiszen mi is részt vettünk a nemzet minden hazafias küzdelmében — az emlék ügye első sorban reánk székelyekre vár.

Föl tehát munkára! Mint mindenben, itt is az egyetértő szeretet a mi éltető napunk. A szeretet pedig találékony és meg fogja teremteni az eszközöket, melyekkel adományainkat a szent célra összehordhatjuk.

A nép legközelebbi s legjobb barátja a pap és tanító. Az ők buzgó vezetése, lelkesítő munkássága könnyen biztosítja a sikert. Rendezzenek községeikben népnepélyeket, multságokat; tavaszi és nyári kirándulásokat, melyeknek részvételi díját fordítsák a Székelyemlék javára. A hatóságok, nevezetesen a szolgabírók, a jegyzők, kik a közélet, a közérdek annyi szálait tartják kezökben, tegyenek indítványt, hogy a községek lakóinak nevét krajczáros díj mellett emlékeikre írják s ezeknek egy példányát a létesítendő emlék talapzatába, másik példányát pedig az erdélyi ereklye muzeumba vagy az udvarhelymegei levéltárba helyezték el.

A házi multságok, születés és névnapok, menyegzők és más társas összejövetelek, mind, mind kedves alkalmul szolgálnak arra, hogy az emlék ügyét elősegítsük.

Nem alamizna, hanem a kötelesség szent adója lesz az, amit minden koru, rendű székely vérünk, ha fillérekben is összerak. Ezek a fillérek teszik a nép erejét, mondja Hugó Viktór. Vis in unitate! Egységben van az erő. Miuden, amit felmutathatunk, egyetértő munkánk erejéből fakadt.

A székelynek önérzete, egyenes szava van ott, ahol kell; legyen a cselekedete is az, amikor kell. Ez az önérzet, ez a szó, ez a tett most kell!

. . . És az agyagfalvi rét fonséges templomában, melyet isten keze alkotott, őseink buzgósága megszentelt — az oltár is fölépül a székely emlék alakjában, mely mindenkor fényes apologiája lesz ős magyar fajunk hazafiságának!

Fülci Sz. Lajos.

Püspökjelölés.

A budapesti „N-t” az erdélyi ev. ref. püspök-választás kérdésében a következőket írja:

Az erdélyi ev. ref. egyházkerület egyházi és világi köreit mostanában kiválóan a püspöki szék betöltése foglalkoztatja, általános ohajtás lévén, hogy a Szász Domokos halála folytán megüresedett helyet oly férfi foglalja el, ki néhai Nagy Péter szellemét és Szász Domokosnak akadályt nem ismert lázas tevékenységét szerencsésen egyesíteni tudja.

Az erdélyi ev. ref. egyházkerület fontos egyházi és nemzeti misziót teljesít a keleti bércek sok megpróbáltatáson keresztül ment népei között. Főgondnokai az ország legelső méltóságait viselő, hitbuzgó férfiai közül választotta. Egy Kemény Ferencz báró, Mikó Imre gróf, Kemény Gábor báró, Bánffy Miklós gróf, Bánffy Dezső báró, Bethlen Gábor gróf, Kemény Kálmán báró, Zeyk Dániel, mint a politikai közélet mezején is kiváló nevet szerzett férfiak, kikhez mindig megfelelő kitünőségek voltak az egyházi élet vezérlő férfiai: a püspökök is. Kiváló tu-

dományos műveltség, igaz egyházas szellem, keresztényi szeretet, az egyházkerület közdolgaiban való jártasság, bölcs mérséklet, kitartó munkásság és nehéz helyzetekben világos ítélet, határozott jellem-erő kívántatik attól, ki a nagy ősök örökét méltóan betölteni kívánja.

Az egyházkerület vezetőinek és közönségének többsége szerencsére talál is ily férfit *Bartók György* dr. szászvárosi lelkész, egyházkerületi közfőjegyző, püspökhelyettes személyében, ki mini lelkész, mint teol. tanár fényes nevet vivott ki magának s ki a közbizalmat nemcsak tehetségével, hanem keresztényi szerénységével is önkénytelenül, nem keresve, meg tudta nyerni.

Az egyes egyházmegyék sorban nyilatkoznak meg mellette s általános az a meggyőződés, hogy valamint a politikai küzdőterén a közélet jelesének egyesülése új érárt teremtett, úgy az egyházi közélet mezején is az ő személyében megállapodás fogja létrehozni azt a békés egyetértést, melyre a néhai Szász domokos idejében dult harcok után az egyházkerületnek nagyon is kiváló szüksége van. Bartók György dr., aki a politikában is bölcs mérséklettel híve a szabadelvű eszméknek, bizonyára szerencsés tapintattal és szeretettel fogja orvosolni mind ama bajokat, melyek az erdélyi egyházkerület békés fejlődését s különösen egyházközségeink autonómiát fenyegették.

Támogatni fogja e nehéz munkában az egyházkerületet világi és egyházi jelesoinek bizalma és szeretete, mely bizonyára fényesen fog nyilvánulni az április hó 18-ára kitűzött püspök-választás alkalmával.

Ujdonságok.

Gy. o. B. A. Lapunk 13-ik száma a szombatra eső Gyömolcsoltó Boldogasszony ünnepért, rendes vasárnapi megjelenési idejétől eltérőleg, egy nappal hamarabb jelent meg.

Olvasóinkhoz. A közeledő évnegyeddal szemben lapunkat fölsőleges sok szavakkal ajánlani az olvasónak. Megmondtuk már, hogy az olyan bizonyítvány, melyet maga állított ki a lap maga mellett, nem sokat érhet okos olvasó előtt. Egy lapot hosszabb időn a magatartásából lehet csak alaposan megítélni, épp úgy, mint a barátot. Annyit már eddig is bebizonyítottunk, hogy függetlenül vagyunk minden irányban s célunk a közérdeket úgy szolgálni, a miképp a magyarság erősödése kívánja. Komoly törekvésünkben, a közönségnek minél élénkebb, frissebb, megbízható és tisztességes hangon irt lapot adni, nem fogunk lankadni ezután sem, sőt a közönségnek lapunk iránt példátlanul megnyilatkozott rokonszenvét kettőzött igyekezettel kívánjuk kiérdemelni. — Az előfizetési és megrendelési feltételek lapunk homlokán olvashatók. Mai számunkhoz vidéki előfizetőink számára postautalványt mellékelünk, s kérjük az esedékes összegek beküldését, hogy a lap szétküldésében fennakadás ne történjék.

Személyi hír. *Petráček* Ferencz min. főmérnök szerdán délután Budapestről egy pár napra városunkba érkezett. *Petráček* utazásának célját a kiépítendő bethlenfalva — csekendi állami útszakasz bejárása képezi.

A fél év. Észre sem vettük, úgy sikamlottunk által a gyásznak, a fájdalomnak, a rezignált szomorúságnak fél éves évfordulóján. Milyen borzalom fut rajtunk keresztül, ha visszaemlékezünk arra a rettenetes estalkonyati órára, mikor 10-én mult egy fél éve meghozta a táviró a szörnyű hírt: meghalt Erzsébet királyné! És milyen keserves elgondolnunk, hogy mindössze csak egy fél év telt el azóta, hogy a legnemesebb szív megszűnt dobogni, és az élet, a kegyetlen prózai élet már is visszatért rendes medrébe, semmi a világon meg sem változott . . . Fél év perdült le azóta az idők végtelen homok-óráján s e fél évvel letelt a hivatalos gyásznak ideje, az összes gyászjelvények eltűntek a ruhákról; de csak is onnan, mert szívünk gyásza örök, változatlan és tiszta, mint a havasi hó.

Emlék az agyagfalvi réten. Az agyagfalvi réten felállítandó Székely-emlék alapjára lapunkhoz ujabban a következő adományok érkeztek:

Molnár Károly nagyenyedi tanár ivén: F. B. 50 kr, Molnár Károly 1 frt, B. Gy. 50 kr, N. N. 50—50 kr, K. A. 50 kr, Nagy 50 kr, Fogarassy 50 kr, N. N. 50 kr, Lázár István 50 kr, Pásztóhy Dénes 50 kr, összesen 6.—

Ehhez adva a már kimutatott 10.80

Lapunk eddigi gyűjtése . . . 16.80

Ref. egyházkerületi közgyűlés volt 21-én a ref. kollegium nagytermében. Az értekezletet Br.

Kemény és Sebesi főgondnokok az ürességben lévő püspöki székhely betöltése végett április 18-án megtartandó választásért hívták össze, azzal a czéllal, hogy az egyházmegye a megválasztandó püspök személyére nézve egyhangú megállapodásra jusson. A gyűlésen a tagok meglehetősen számban vettek részt, hanem a gyűlés intenciójának megfelelő határozatot nem hozhattak, mivel úgy Bartók György, mint Bartha Lajos és Szász Gerő mellett is történtek felszólalások pro és contra, s így a gyűlés Menyhárt esperes indítványára kimondotta, hogy egyik jelölt mellett sem foglal állást, hanem ki-ki saját meggyőződése szerint gyakorolja jogát a választáson.

Czifra nyomorúság. A főreáliskola Nosz Gusztáv rendezésével jövő hó folyamán — mint értesülünk — Csiky Gergely nagyhatású színművét, a *Czifra nyomorúság*ot szándékozik műkedvelők által színrehozni. Az egyes szereplők már meglelték találva s a próbákhoz is hozzákezdtek már és igen hisszük, hogy ez est sem fog — tekintettel a műkedvelők buzgalmára és tehetségére — semmiben is hátrább maradni a múlt évben és megelőzőleg rendezett műkedvelői estéknél. Az előadásra a főreáliskolának a vármegyeház nagytermét sikerült megnyernie.

A legrosszabb kövezet az egész városban kétségtelenül az Árpád-utcában van. Isten tudja már hány esztendeje mult annak, hogy ezt az árva utcát nem kövezték ki, míg a más utcák köveze sorrendben ki lett javítva. Egész télen át a rossz kövezetért felgyülemlt magas jéghegygel kellett a járó-kelőknek megküzdeniök, míg most az olvadásból fennmaradt sártenger akadályozza a máskülönből élénk közlekedésű utcában a forgalmat, s a háztulajdonosok nem nagy öröme a végig szaladó szekerek verik föl azt a házak oldalaira. Elérkezett már az ideje, hogy végre-valahára ez utca lakosai is megkapják részüket az általánosan nagy porverte haladásból.

E. Kovács Gyula a kolozsvári nemzeti színház első színművésze, kit Baranyai színgazgató három vendégfellépésre megnyerni szerencsés volt, ma délutáni vonattal utazik vissza kedvenc városába, Kolozsvárra.

Az agyagfalvi gyűlés jegyzőkönyve. Igen aktuálisnak találjuk most, amidőn nemcsak itt, Erdély bércezes-völgyes vidékein, hanem országosan mozgalom indult meg az agyagfalvi réten egy Székely-ömlék felállítására, az 1848. október 16-án kezdődött általános székely nemzeti gyűlés jegyzőkönyvét husvéti számunkban egész terjedelmében közre adni. A jegyzőkönyv egyáltalán igen kevesek előtt ismeretes s így hazafias dolgot vélünk cselekedni, amidőn ezt a fölötté érdekes jegyzőkönyvet egész terjedelmében olvasóink rendelkezésére bocsátjuk.

A hetedik tél. Alig egy hete, hogy hirt adtunk a kellemes, langyos tavaszi napokról, s már egy új térről kell megemlékeznünk. Czigány közmondás szerint jobb egy nyár hét télnél, a mi nem nagy elismerés a télre. Hát még mikor egyetlen tél hét-szer kezdődik újból? Ilyen az idej, mely az e heti országos havazásával éppen hetedikszor köszöntött be. Hogy mindig csak rövid ideig tart, nem nagy vigasztalás, mert mennél gyorsabb az átmenet hidegről melege, melegeiről hidegre, annál bizonyosabb a nátha, a láz és mindazok a kórságok, a miket együttvéve influenzának szoktunk nevezni. Csak az a kérdés, hogy általában meddig tarthat ez az új tél? A tavasz szenvedélyes tisztelői vérmes remények közt várják a napfény visszatérését, a lágymeleg fuvalmakat, amelyekből már januárban volt részünk, a pesszimista időjósok szerint pedig az még később fog bekövetkezni, mivel fekete karácsonyra rendszeren fehér husvét szokott jönni, s ezen a télen a karácsony ugyancsak fekete volt.

Az Ország-Világ képes regénye. Kaptuk a következő sorokat. Az Ország-Világ szerkesztője, hogy meghálálja olvasóközönségének ragaszkodását, az áprilisi negyedévtől, tehát husvétől kezdve regény mellékletét, melyben tudvalevőleg hazai és külföldi szerzők legkitünőbb munkáit adja közre, a jövőben illusztrálva jelenteti meg. A ki tehát az Ország-Világ állandó előfizetője, az esztendőnként több pompásan illusztrált regényt kap ajándékba, a melyek részéről hozzátehetjük, hogy az Ország-Világ a legkitünőbb szerkesztett képes magyar hetilap, a mely hétről-hétre szóban és képekben ismerteti az aktuális eseményeket és szépirodalmi dolgokat közül a magyar irodalom majd összes jelesitől. E mellett még karácsonyra irodalmi becsü almanachot ad ajándékba

olvasóinak. Az első képes regény melléklet az Ország-Világ husvéti számában indul meg, a ki most 2 frral negyedévre előfizet, az áprilisig ingyen kapja ezt a szép ujságot. Az Ország-Világ kiadóhivatala Hold-utca 7. sz. alatt van, hol mutatványszámmal ingyen szolgálnak.

Az exlex vége. A hivatalos lap tegnapi száma közölte azoknak a törvényeknek a szentesítését, melyek által megszűnik a törvényen kívüli állapot, amiben Magyarország az obstrukció miatt ez év január 1-től kezdve máig volt. E törvények közül az elsőkben, az indennitásra szólóban, meg van állapítva, hogy az a tegnapi napon lép életbe s ezenkívül január elsejéig visszaható ereje van. Az adóhatalmokat tehát tegnapról kezdve törvényesen be lehet hajtani. Tegnap hirdettetett ki az ujonczozási törvény is és így április 4-én a sorozásokat megkezdik.

Az ujságok versenyében, mely a nagyközönség szeméi előtt folyik, mindig megtartotta első helyét a *Pesti Hírlap*, mely legutóbb még a Mikszáth Kálmántól alapított Országos Hírlap beolvasásával is gyarapodott. Elvitázhatatlanul a legjobb és legelterjedtebb lap ma a *Pesti Hírlap*, mihez sokban járult az, hogy egyenlő ár mellett gazdagabb tartalmu és nagyobb terjedelmű valamennyi más napilapnál. Politikai irányát tekintve, független szabadelvű és nemzeti demokrata ujság, melynek vezércikkjeit a legelső publicisták írják. Nagy vonzerőt adnak a lapnak az országgyűlési, törvénykezési és egyéb karczolatok, az élénken szerkesztett színház-, hir-, sport- és vegyesrovatok. A szórakoztató és hasznos közlemények nagy bőségén kívül még különféle kedvezményt is nyújt olvasóinak, mely tekintetben egyedül áll ma a lapok közt. S az ára még is csak 1 frr 20 kr egy óra, 3 frr 50 kr az április-juniusi negyedévre.

Színház.

Szombaton, 18-án, K. Hegyesi Mari vendégfelléptével a Dumas *Kameliás hölgye* ment. Baranyai igazgatótól szerencsés ötlet volt úgy a maga, mint a közönség érdekeit szemelött tartva, Hegyesi Mari művésznőt lehozatnia Pestől, mi által magának jó kasszát s a közönségnek pedig valódi művelőzetet szerzett. Közönségünk, hogy mennyire tud igazán lelkesedni a művészetért, már az első este igyekezett tömeges megjelenésével bizonyítani. Hegyesi Mari a Gauthier Margit szerepében egészen meghódította magának a közönséget, mindvégig lebilincselve tartotta annak figyelmét s ha az ensemble — mivel már maga szerepkiosztás rossz volt — nem is felelt meg a megkívántató milliók, egyáltalán nem tudott egy mákszem csorbat is ejteni azon a felséges alakításon, a melylyel Hegyesi ez este játszott. Hegyesi Mari a legpoetikusabb, legbajosabb Gauthier Margitot egyike; szeretetreméltó egyéniségének varázsa, kedves és hatalmas organuma, művészi izlésű játéka egyaránt valósággal praedestinálják erre a szerepre, amelyben különben már ugy Pesten, mint vidéki vendégfellépéseinek általában, osztatlanul megnyerte a közönség zajos tetszését. E szerepben bő alkalma kínálkozik a nagy művésznőnek azokat a kvalitásokat teljes fényben ragyogtatni, amelyek az ő rendkívüli művészetének főerősségét képezik s azzal a megdöbbentő realizmussal és izzó szenvedélytől áthatott játékkal, a mely őt talán a kontinens összes Margitjai fölé helyezi, elragadta magát az érzelmek s visszafojtott könyekkel leste a közönség a szegény asszony tragédiájának fejlődését s zajos elismeréssel jutalmazta játékát s minden felvonás után, sőt nyiltszínen is a legszivélyesebb óvációkban részesítette. Hegyesi elragadó művésze felvillanyozólag hatott a többi szereplőkre is s *Sajó* — habár akadozott is néha-néha szerepében, trémázott és kitéréseiben nem találta el a kellő hangot — Armand szerepét meglehetősen jól játszotta. A többi szereplőről vagy jót, vagy semmit s csak a műkedvelők ilyenkor alkalmazására jegyezzük meg azt, hogy úgy a Gusztáve, mint az orvos szerepét mégis csak valahogyan saját maguk között eloszthatták volna.

Vasárnap, 19-én Szigligeti Ede örökbecsű népszínműve, a *Czigány* került színre, ugyancsak Hegyesi Mari felléptével s általánosságban jó játékkal, mivel ez este színészeink ugyancsak igyekeztek magukért kitenni, ami sikerült is nekik Hegyesi Mari természetesen a *Rózsai* szerepében bővölve el a közönséget, melynek figyelmét az extasisig magával ragadta. Első megjelenésekor egy hatalmas virágokrétaival lepte meg a nagy művésznőt, hódolata és szeretete jeléül. Első percztől egész végig viharos óvációkkal ünneplte, minden jelenete után nyílt színen is hosszasan megtapsolta s felvonások után vége-hossza nem volt a kihívásoknak. Hegyesinek a modern verisztikus irány hatása alatt megizmosodott egyénisége a széles drámai vonásokban és a langoló szenvedély tolmácsolásában mutatkozik igaz nagyságában. Keller a czigány szerepében igen jó volt. *Sajó* beleléte magát a Gyuri szerepébe. Különb, mint mondók, ez alkalommal az ensemble sem hagyott sok kifogásolni valót.

Hétlőn, 20-án K. Hegyesi Mari jutalomjátékául és bucsufelléptéül *A vasgyáros*, Ohnet hatásos színművét adták. Igen természetesen háladatos közönségünk ez este is zsufozásig megtöltötte a színházat. K. Hegyesi Mari ez alkalommal a Claire szerepében bővölve el a közönséget. A hogy itteni első felléptével bemutatta poémáját, ez a finom vonásokkal megrajzolt alak, úgy a tegnapi, mint a mai östével sem mosódott el bennünk egyetlen egy árnyalata sem. Csodálatos, hogy ez a légies, törékeny Claire, ez a sápadt skizz, amelynek nincsenek erőszinhatásai, mily mélyen bevésődik a kedélybe. Mert olyan ez a Hegyesi Claireje. Az egész alak naiv, puha és közvetlen. És

ebben van részben a legfőbb ereje. Oly egyszerűen, tisztán játsza végig, mint egy polgári történetet, minden kereset vagy mesterkéltég nélkül. Maga a szerep is így előadva valami tisztább, világosabb. Nem az a vontatott szalondráma, a mely csupa affektált kedveskedés, műszendvedély, szavalás és kiabálás, hanem természetes, elbájoló; szenvedélyessége csupa tűz, amely magával ragad. Egész öste alatt a közönség az ő prestiséje alatt állott s az egyes felvonások alatt nem akart vége-hossza szakadni a meg-megújuló tapsviharnak, amely a végén a szélsőség fokozódott. A Derblay szerepét igen természetesen *Sajó* G. játszotta — aki még egy este sem maradt ki — még pedig igen csekély kifogásolni valóval, amiért ő is megkapta a maga tapsvihart. *Majosházy* Eszter a marquisné, *Baris* Aranka pedig a Susanne szerepébe jól beletalálták magukat. *Nagy* Aida az Athénais szerepét igyekezett megjatszódni, míg *Füredi* jó Moulinet volt. Nem hagyhatjuk felemlítés nélkül, hogy *Hidasit* — aki már igen jó komikusnak bizonyult s a közönség tetszését bírja is, mi a tatárért alkalmazták, kényszerítik olyan szerepek vállalására, mint ez öste is az Octavera, amelybe képtelenség hogy beletalálja magát. A közönség Hegyesi éltetésével oszlott szét.

Kedden, 21-én *Hidassy* Kálmán jutalomjátékául a *Dolovai nábob leánya*, Herczeg 5 felvonásos színműve ment, csekély számú közönség előtt, holott *Hidassy*, aki eddigéig igen jó komikusnak bizonyult, nagyobb pártfogást is megérdemelt volna, hanem bizony ennek oka a sok vendég szereplőnek tulajdonítható, akik úgy anyagilag, mint szellemileg nagyon megviselik városunk egyetlen közönségét. *Hidassy* a *Bilitzky* szerepét alakította ügyességgel, hatással, míg *Nagy* Aida a *Vilma* szerepével küzdött meg. Pártnerre volt *Sajó* a Tarján főhadnagy szerepében, melyet elég ügyesen is alakított. *Lorándy* Loránt hadnagyot játszotta.

Szerdán, 22-én E. Kovács Gyula a kolozsvári nemzeti színház elsőrendű művészeinek vendégfelléptével *Don Cesar de Basán* került színre. Nagyon helyes ötlet Baranyai igazgatótól, hogy elsőrendű művészeket hozat le s ezzel mintegy felvidémitja a monotonná válható előadásokat, csak annyiban tértént tévedés, — amit esetleg ő is megérez — hogy igen gyors egymásutánban váltották egymást föl. Alig ment el Hegyesi, már is itt van Kovács Gyula s így formálter a közönségnek még arra sem volt ideje, hogy kellőképp fellelegeljen, ami ez esti közönségen meg is látszott, mivel nem voltak annyian, mint a mennyit egy Kovács Gyula, az ország első tragikusa megérdemelt volna. *Kovács* Gyula a czimszerepet játszotta annyi természetességgel, közvetlenséggel, hogy teljesen kárpótolt sok minden korábbi műhibáért, mulasztásért vagy egyéb kellemetlenségért. *Kovács* Gyulát városunk közönségének nagy része már korábbról ismeri, ismeri az ő magas nívón álló művészi tehetségét, a melynek hatása alatt állott ez este is. Első jelenésétől mindvégig perfekt alakításával teljesen lekötötte a figyelmet és a kiváló vendéget szakadatlan óvációkban részesítette. A többi szereplőről is — teljesen kívül hagyva a statisztákat — csak jót mondhatunk. Értelhetetlen, hogy legalább ilyen alkalmakkor miért nem söprik meg a színpadot, ha már szönyegre nem telik. Például a kicsi *Gazella* (*Majosházy*) slegjével olyan port vert föl, hogy a színpad mellett ülőket nagyon utólrta a tüszszentési visketeget. — A közönség a vendég művész éltetésével oszlott szét.

Csütörtökön, 23-án E. Kovács Gyula második vendégjátékául Dumas *Kéan Edmunda* ment. Ez este sem volt úgy tele a színház, mint ahogy tényleg kellett volna. Valóban boszantó közönségünk részéről az a lanyha pártfogás, amelyben *Kovács* Gyulát, e kitünő tragikust részelteti. *Kovács* ez alkalommal is a czimszerepet játszotta és az igazi lángész és könnyelműség megtestesítőjét hűséggel, elragadón kreálta. Alakításának tökéletességét csodálhattuk újra és amidőn utóljára legördült a függöny, az egész estén át a legzajosabb, leglelkesebb módon nyilvánult óvációk tetőpontjukat érték el. Az igazi bohém ember életét tárta élénk saját átdolgozásával a nagy művész. akinek élete lent a porban kezdődik s saját lelki ereje által küzd föl magát arra polczra, ahol milliók által irigyeltetik. Az ötödik felvonás örülési jelenetében igazi realisztikus játékkal mélyen megrázta a kedélyeket, amelyre ő oly igazán tud uralkodni, s vége-hossza nem akart szakadni kihívásának. Drámai hangjának hatalmas, temperamentumos erejével s alakításának meghatározó egyszerűségével ragadta el a közönséget. A többi szereplők is igyekeztek szerepüket kiaknázni s az összjáték jónak volt mondható.

Pénteken, 24-én E. Kovács Gyula utolsó fellépte és jutalomjátékául *II. Rákóczi Ferencz fogsága* történelmi dráma került színre a czimszerepben a vendégművészszél. A ház ez este sem télt zsufozásig meg, hanem a jelenvolt közönség a nagy művész iránt érzett halálját, ki szerepében oly végtelen erőt fejtett ki, olyan hatást produkált, azzal fejezte ki, hogy nyílt színen többször, felvonások végével zsuenni nem akaró, igazán szivből jövő óvációt rendezett. A nagy tragikust egy pár önzetlen bámuloja egy hatalmas cserkoszorúval lepte meg, aki ez esti szerepében is ismételtlen arról győződött meg, hogy az ő fenomenális színjátszásának erejével a főváros összes tragikusait is felülmulja.

Sz. 5949—1899.

Udvarhelyvármegye alispánjától.

Pályázati hirdetmény.

Székely-Udvarhely rendezett tanácsú város képviselő testületének 132—139. sz. alatti jogerős határozatával rendszerezett végrehajtói állásra ezennel pályázatot nyitok.

Ezen állással az idő szerint évi 400 frr fizetés és 100 frr lakbér javadalmazás jár; az új szabályrendelet jóváhagyása esetén a törzsfizetés esetleg 450 frr lesz.

Felhívom ezen állást elnyerni óhajtokat, hogy sajátkezüleg irt pályázati kérésüket legalább 4 középosztályt végzett iskolai, továbbá honossági, erkölcsi s eddigi működésüket igazoló bizonyítványaikkal felszerelten hozzám folyó év április hó 30-áig adják be. Később érkezett folyamodványok nem fognak figyelembe vétetni.

Székely-Udvarhelyen, 1899. évi március 23-án.

Alispán szabadságon:

Gróf Lázár Ádám, főjegyző.

Sz.-Udvarhely félesztendeje.

A 21-én és következő napokon tartott tavaszi rendes közgyűlésen Dr. Gyarmathy polgármester 1898. év II. felére vonatkozólag városunk közigazgatási, közgazdasági és közművelődési állapotáról mindjárt a tárgysorozat első pontjaként tette meg jelentését, melyből a következőket vesszük ki:

Sz.-Udvarhely rendezett tanácsu város tanácsához, rendőrségéhez és pénztárához július 1-től január 1-ig beadott összesen 11,800 ügydarab, melyekből közigazgatási 4616 drb, árvaszéki 418 drb, iparkihágási 203 drb; rendőrkapitánysághoz közigazgatási 3284 drb, községi bírósági 743 drb, kihágási 1264 drb, pénztári és adóügyi 1272 drb. Ezekből ellátott 11,743 drb, elláttatlan maradt 87 drb.

Képviselőtestületi gyűlés volt 6, melyeken ellátott 104 ügy. Tanácsülés volt 39. Ezekben ellátott 1080 ügydarab. Árvaszéki ülés volt 23. Ellátott 125 ügydarab. Iparigazolvány és iparendély kiadatott 25, ezek után befolyt 51 frt. Iparkihágásért meg lett büntetve 60 egyén 131 frtig. Építési engedély kiadatott 16 drb. Cselédkönyv kiadatott 21. Cseléd a nyilvántartásba bejelentetett 79. Igazolási jegy kiadatott 5 drb. Tánczengedély kiadatott 9. Tolonczoltak száma 101. Öngyilkossági eset volt 2. Tűzeset 1, mely biztosítva volt. Elzárási büntetést állott ki 104 egyén, 177 napot. Pénzbüntetés a szegényalap javára kiszabott 637 frt.

A közpénztárban összes bevétel 63,496 frt 32 1/2 kr, kiadás 60,488 frt 23 kr volt; készletben 3008 frt 9 1/2 kr. Értékben sem bevétel, sem kiadás nem volt. Készletben van 175,399 frt 98 kr.

Az árvai pénztárban összesen készpénzben be-

folyt 29,183 frt 73 kr, kiadás 19,898 frt 01 kr, készlet 9285 frt 72 kr. Értékben sem bevétel, sem kiadás nem volt, készletben 8778 frt 20 kr. Magán-kötvényekben bevétel 1000 frt, kiadás 741 frt, készlet 32,349 frt.

Államadóban befolyt 24,255 frt 02 1/2 kr.

A szarvasmarha állomány 168 drb. Bival 65 drb, ló 104 drb, sertés 108 drb, juh és kecske nincs. Országos és heti vásárokon eladatott szarvasmarha 2987 drb, bival 139 drb, ló 276 drb, juh és bárány 879 drb, sertés 1275 drb. Közmunkaköteles kézi 313, ígás 58.

Levágatott szarvasmarha 604 drb, borju 650 drb, sertés 507 drb bárány 261 drb, juh 1802 drb. Elemi csapás nem fordult elő s a termés jó közepesnek mondható.

Az egészségügyre vonatkozólag megjegyzi, hogy hevenyfertőző betegség 6 esetben fordult elő, melyek közül 1 bárányhimlő, 4 roncsoló toroklob és 1 hasi hagymáz. Idült ragályos betegség a trachoma 4, trachomaganus 2 esetben fordult elő.

Vendéglők, korcsmák, magánlakházak, udvarok egészségügyi szempontból megvizsgáltattak 2 alkalommal. Piacz és élelmiszerek megvizsgáltattak 22-szer. Mészárszékek vizsgálata és próbamérés volt 45-ször.

Rátérve jelentésében a közművelődési állapotra, felsorolja, hogy a város iskoláiba összesen 1633 növendék iratott be.

Népesedési mozgalomra nézve megjegyzi, hogy a tárgyalás alatt álló félévben 52 leány, 62 fiu, összesen 114 gyermek született. Elhalt 20 nő, 46 férfi, összesen 66. Házasodott 28 pár.

Nyomatott Becsek D. Fia könyvnyomdájában.

Kiadó lakások.

A piacz-téri Koncs-féle házban az emeleti részen egy balkonos 4 szoba és mellék-helyiségekből álló; valamint a földszinten egy két szoba és mellék-helyiségekből álló lakás kiadó.

Értekezhetni: Koncs Auréllal.

BORT

asztali, pecsenye- és csemege bort, cognacot, szilvoriomot, székely fenyő-pálinkát

— eredeti tisztaságban, —
felelősség mellett

nagyban és kicsinyben, mérsékelt árban ajánlunk.

Árjegyzéket kívánatra bérmentve küldünk.

Székely Borkereskedés
Részvénytársaság
Székely-Keresztúron.

A lóherelevél-védjegyű kerti magvak a legjobbak

Kaphatók

FROMMER A. HERMAN UTÓDA

magnagykereskedésében Budapesten és minden jobb vidéki fűszerkereskedésben.

Kitűnő minőségű magas csiraképességű gazdasági magvakat legolcsóbban ajánl

Frommer A. Herman utóda
BUDAPESTEN.

Képes árjegyzékek és mintázott ajánlatok kívánatra ingyen és bérmentve.

Szám 143—1899. főisp.

Pályázati hirdetemény.

A kormányzatomra bizott Udvarhelyvármegyében nyugdíjazás következtében üresedésbe jött alispáni állásra s az ennek esetleg fokozatos előléptetéssel betöltése után más üresedésbe jöhető állásokra is a pályázatot ezennel kiírom. Az alispáni állással jelenben a következő évi javadalmazások járnak:

Törzsfizetés	1917 frt.
Lakbér	300 „
Utazási átalány	300 „
Összesen	2517 frt.

A folyó évi költségvetésnek letárgyalása és törvényerőre való emelkedése esetén pedig évi javadalmazása lesz:

Törzsfizetés	2200 frt.
Lakbér	400 „
Utazási átalány	400 „
Összesen	3000 frt.

Felhívom a pályázni óhajtókat, hogy ez iránti pályázati folyamodványaikat hozzám az 1883. évi I-só törv.-cz. értelmében felszerelendő okmányaikkal **folyó év április hó 5-én d. u. 4 óráig** adják be; mivel az ez idő után beérkező folyamodványok figyelembe vehetők nem lesznek.

Székely-Udvarhelyt, 1899. márczius 17-én.

Gróf Haller János,
főispán.

Kőbányai királysör!

A sörivő közönség figyelmébe!

Van szerencsénk a t. sörivő közönség b. figyelmét a jóhírnevű

Kőbányai Polgári Sörfőző Részvénytársaság
nálunk levő

SÖRRAKTÁRÁRA

felhívni,
hol mindig jégbe hűtött kitűnő jó sör kapható.

Áraink:

- 1 palaczk világos —.18 kr.
- 1 palaczk sötét Barát-sör —.20 kr.

Tisztelettel

Rösler és Gábor

vaskereskedés, Kőbányai sör főraktár.

Kőbányai királysör!

Mindig friss jégbe hűtött

Kőbányai sötét Barát-sör!

RICHTER-féle HORGONY-PAIN-EXPELLER

Linimentum Capsici compos.

Ezen hírneves háziaszer ellentét az idő megpróbáltatásnak, mert már több mint 30 év óta meghízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmazatik küszvénynei, csúrnái, tag-szaggatásnál és meghúzóseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt nem titkos szer, hanem igazi mépszerű házi szer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegekben árban ma minden gyógyszertárban készen van; főraktár: Türrök házifőgyógyászati és gyógyszerészeti üzletében van; Budapest. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több ki-sebértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” vedjegy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és TSA., esszék. és kir. udvari szállítók, RUDOLSTADT (Thüringia).